

UŽPALIŲ

Užpalių seniūnijos bendruomenės laikraštis

2021 m. gruodis

Mielieji, prabėgo 2021-ieji metai ir mes tuoj žengsime 2022-ųjų taku. Sveikinu visus su artėjančiomis šventomis Kalėdomis ir Naujaisiais metais. Lai šie metai būna kur kas geresni už praėjusius. Tegul visus metus Jus lydi gera nuotaika ir sveikata, išsipildo Jūsų svajonės ir lūkesčiai. Per Kalėdas mus aplankantis gerumo jausmas telydi ištisus metus. Šie metai tebus pripildyti meilės, darnos, supratimo ir visokeriopos šviesos. Tegul šiais 2022-siais lydi pasisekimas ir sėkmė Jūsų gerus darbus ir sumanymus.

Su gražiausiomis metų šventėmis, mielieji.

Užpalių seniūnas Eugenijus

Mieli laikraščio skaitytojai,

Švenčių laukimas – laikas, kada galima atleisti, susitelkti, būti dosniais ir maloniais. Vienintelis toks per visus ilgus kalendorinius metus, kada visa seniūnijos bendruomenė dar sykį susitelkia ir sukuria Kalėdinės pasakos stebuklą. Tai įvyko gruodžio pradžioje. Ketvirtą kartą uždegėme žvakutes ant eglutės, ketvirtą kartą papuošėme miestelio centrą. Šiais metais jis sušvito pasakiškai gra-

žiais žibintais, kviečiančiais užsukti ir pasigrožėti.

O kai mes, uždegę žvakutes ant eglutės ir įžiebę žibintus grįžtame į savo jaukius namus ir už lango paliekaime tamsą, baltuojančią snagėmis, kai vėjas bloškia į širdį saujas praeinančių metų prisiminimų: bendrų darbų, žygių, išvykų, susitikimų, mokymų, kai laimės pažadu nušvinta dangaus skliautas, pilnas žvaigždžių, kad padėtų išverti gruodžio pabaigos tamsą, niūrumą ir šaltį, norisi Jums palinkėti, kad žiemos šventės visada ir visiems būtų kupinos skaidrios šviesos, kurių ištisus metus kūrėme galvodami vieni apie kitus, tarsi kaupdami tinkamas dovanėles, kad per šventes galėtume dalintis jomis tarsi prisiminimais.

Gerų ir gražių Jums švenčių.

Laikraščio redaktorė,
bibliotekininkė Vida Juškienė

Šias Kalėdas ir Naujuosius pasitinkame praturtėję. Pandemija, vienišos šventės, artimųjų ir šurmulio stoka mus padarė išmintingesnius, išmokė labiau vertinti nematerialius dalykus. Todėl dabar Kalėdų dvasia yra tikresnė, o Betliejaus žvaigždė ryškesnė. Anot poeto Vytauto Mačernio, išmokome gyventi dūžtančiose formose. Pasitikrinome vertybes. Atėjo palengvėjimas – šios šventės daug linksmesnės, daugiau atsargios vilties pakviesti, ateiti, apkabinti, dalytis.

Mieli Užpalėnai, tebus pilni Jūsų namai ir širdys tikros šilumos, artimųjų draugystės, vilties, nes Kalėdų Stebuklas jau čia, Naujieji teatneša tik gerų pėrmainų. Šviesa sugrįžta į pasaulį, skelbkime ją ir neškime savo širdies žibintus ten, kur dar tamsu.

Sveiki sulaukę šv. Kalėdų! Laimingų Naujųjų metų!

Edmundas Pupinis
Seimo narys

Brangūs Užpalių krašto žmonės

Metų sandūroje pačios gražiausios šventės – Kūčios, Šv. Kalėdos, Naujieji metai... Tokiu laiku, kur aš bebūčiau, mintimis visada grįžtu į tėviškę, prisimenu Užpalių krašto, savo gimtojo Kaimynų kaimo žmones, kurie man artimi ir suprantami. Ir niekada nepamiršiu kuklaus vaikystės Kūčių stalo, mamos kepto kalėdinio pyrago skonio ir kvapo.....

Mielieji, sveikindama Jus su artėjančiomis šventėmis, linkiu, kad Jūsų namuose netrūktų jaukumo, žmogiškos šilumos, ramybės. Tegul Kūčių vakaro šviesa sušildo ir sujungia širdis, pakylėja nuo darbais ir rūpesčiais persmelktos kasdienybės prie amžinųjų vertybių. Kad esame ne vien dėl savęs, bet ir dėl kitų.

Šv. Kalėdos – tai jausmas širdyje, o ne vien šventinis šurmulyš. Tad lai nepristinga laiko artimiesiems. Įsiklausykime ir išgirskime tuos, kurie yra šalia.

Iš visos širdies linkiu, kad ateinančiais, 2022 – aisiais metais Jus lydėtų meilė, sėkmė, laimė. Ir svarbiausia, būkite visi sveiki, saugokite save.

Linksmų, šviesių, prasmingų švenčių!

Pagarbiai

Milda Petrauskienė

Mielieji,

2021 metai visiems buvo sunkių išbandymų, nežinomybės, kai kam net baimės metai... Tačiau jau greitai 2022-ieji. Pažvelkit... Kokie magiški skaičiai! Išaušus naujųjų rytui sutikime juos – reikšmingus, džiaugsmingus, be didelio liūdesio... Nubraukime visi neigiamas emocijas ir toliau ženkime gyvo bendravimo keliu ne tik su savo artimaisiais, bet ir su bičiuliais, bendradarbiais... Pasisemkime iš šių metų geriausių išpūdžių aruodo saują sėkmės ir nusineškime ją iki kitus ateinančius... Svarbiausia – būkime sveiki!

Laikraščių „Utenos diena“, „Ignalinos diena“, žurnalo „Indraja“, portalo „udiena.lt“ vyr. redaktorius Vytautas RIDIKAS

Baltu sniegu pabarstytame advente, gyvenantys Šventų kalėdų laukimu, būkite pasveikinti mano Tėviškės žmonės – Užpalių ir šiapus palių.

Ką tik pradžiugino internete rasta žinia, kad Užpalių gimnazija yra pirmoji Lietuvoje tarp geriausiai mokančių mūsų gimtąją, mūsų valstybinę – lietuvių kalbą. Nepaprastai didžiuojuosi Jumis visais: mokiniais, kurie tą meilę ir pagarbą vienai svarbiausių mūsų vertybių įrodė valstybiniuose egzaminuose, mokytojams, kurie juos tam parengė, ir tėvams, seneliams, kaimynams, iš kurių kalbėjimosi bei susikalbėjimo visa tai perimta. Vadinas, Užpaliai yra lietuviškosios atramos taškas. O ką pasakė Archimedas? – Duokite man atramos tašką, ir aš pajudinsiu žemę!

Jau 25 metus versdami Užpalių seniūnijos laikraščio Užpalių popierinius ar internetinius puslapius, ieškome nuorodų į dalykus, kurie mus stiprina, remia beiėskant savo tapatybės kartais pasimetusiam pasaulyje. Paprastų, bet labai brangintinų žinių, kas vyksta seniūnijoje, parapijoje, gimnazijoje, bendruomenėse...

Rašau gruodžio 7-ąją, Šventojo Ambraziejaus, kuris beesąs ir bitininkų globėjas, dieną, įžvelgdama tame simbolinę prasmę: pirmuosius Užpalių numerius sumanė ir sulipdė bitininkas – ilgametis Užpalių seniūnas, dabar Garbės pilietis Vytautas Jurka. Regis, iš savojo biatyno semdamasis kantrybės ir kruopštumo jis keliolika metų pats vienas lipdė ir lipdė šį informacijos ne tik dabarčiai, bet ir ateičiai korį, pripildydamas jį įvairiųjų žinių medumi. Garbė Jam. Garbė ir kitiems užpalėnams, kurie vienaip ar kitaip stengėsi išlaikyti, atkurti, perkurti, sukurti atnaujintam gyvavimui šį mūsų bendravimo įrankį. Gal sutelktomis pastangomis pavyktų jį pilnai įteisinti, kad būtų saugomas nacionaliniame registre, įtraukiamas į žurnalistikos istoriją? Gal popieriniai laikraščiai galėtų sukurti naująją knygnešystę – kuomet gimnazistai grįždami po pamokų į savo namus parneštų savieškiam ir kaimynams užprenumeruotą laikraštėlį? Gal šiomis aplinkybėmis tai sukurtų mecenatystės paskatą – kuomet ne tik vaikai ar anūkai, bet ir sėkmingai

besidarbuojantys užpalėnai, tiek kraštiečiai kitur, tiek čia, mūsų vyresniosios kartos žmonėms dovanotų kalėdines prenumeratas? Ar tai nebūtų lašas medaus į mūsų gyvenimus? Būtų, tikrai būtų!

Tad būkime, gyvuokime, darbuokimės ir paliudykime tą mūsų būvimą Užpalių.

Gražina Kadžytė

SVEIKINIMAI

Miela Stase,

Už devynių marių supasi vaikystė,
Už devynių jūrų vaikščioja jaunystė,
Už devynių mylių – meilę Tu radai,
Iš devynių laimių – gimė tau vaikai.

Ilgas lemties kelias – nebenusakyt...
Dar lyg vakar gimėm – nebenumatyt,
Kaip tos dienos bėga – bėga lyg vanduo...
Pamatai, kad lieka viskas vien vaikuose.

Tad ar gali laimė būti didesnė?!
Tad ar gali būti gyvenimas gražesnis?!

Stasę Vygelieneį 95-ojo jubiliejaus proga sveikina Vilutiškių bendrija

Kaniūkų krašto bendrija sveikina

Elvyrą Sužiedelieneį
Valeriją Morkūnieneį
Gražiną Keraminieneį
Romą Apokieneį
Valę Sirvydieneį
Vytautą Indrašių
Juliją Stepanonieneį
Aldoną Rutkovskają

Lai gražiausiais žiedais pasipuoš diena,
Džiugins širdį ir glostys, ir laimės linkės.
Tegul ji bus šviesos, šilumos kupina.
O metus tegul džiaugsmas ir meilė lydės...

Gimtojo kaimo atmintis ir išmintis

Po Kristaus gimimo, dar savaitelę pavaiškioję įžengsime į Naujuosius metus. Vaikai taps paaugliais, jaunuoliai – vyrais, seneliams padaugės ligų, o kai kurių jau neberasiu. Kas tuomet į mano knygas sužers atminimo brangakmenius, kas praturtins archyvuose rastas žinias?

Einu gimtojo Norvaišių kaimo gatve. Kur gi tie senoliai – gyvoji kaimo praeitis? Pavėluota rasti Povilą ir Mykolą Kublickus, belikusi didelė kuprota daržinė ir dviejų galų troba. Joje gyvenančiai anūkei Romualdai Kublickaitei praeitis tolimas nežiūrimas miražas.

Tvirtai ūkiškai gyveno Povilas Kublickas. Nuo prieškarinio laikų daugelį metų turėjo parduotuvę, kieme buvo pastatyta pieninė su separavimo įrengimais, gyveno pienininkas su šeima. Pieninės pamatų akmenys mažai ką byloja apie šaunią Kublickų giminės praeitį. Mažai kas žinojo, kad Kublickai, Rutkauskai, Drizgos buvo pravoslavai – unitai, carinės valdžios po 1863 m. sukilimo apgyvendinti į Samaros guberniją ištremtųjų lietuvių sodybose. Generalgubernatoriaus Muravjovo įsakymu iš Norvaišių kaimo žandarai ištrėmė vienuolika valakinių šeimų su vaikais ir seneliais. Jų ūkiuose ir apgyvendino kolonistus, po dvi šeimas į kiekvieno tremtinio ūkį. Taip atsirado Kublickai, Rutkauskai, Drizga, Skarina, Gaidukovas, Ušakovas ir dar keletas. 1873 m. du-

menimis Norvaišiuose gyveno 22 pravoslavų šeimos, apie 70 asmenų. Vieni usnimis užleido derlingus laukus ir galiausiai pardavė lietuviams. Kiti pabėgo į Rusiją nuo Pasaulinio karo ir nebegrižo.

Treti tapo konvertitais, perėjo į katalikų tikėjimą. Dar kitus mirtis nuvedė į pravoslavų kapines Užpaliuose. Dabar Norvaišiuose beliko į 90 - tį žengianti Veronika Drizgaitė – Abukauskienė.

Netoliese dar stovi apsamojė Janonių šeimos namas, tačiau naujasis savininkas ruošiasi jį nugriauti ir statyti naują. Man gaila Janonių šito namo. Jį reikėtų išsaugoti ir pritvirtinti atminimo lentą, kad žinotų, jog čia gyveno Pasaulio teisuoliai. Karo metais, kai vokiečiai naikino žydų tautybės žmones, Janoniai rizikuodami gyvybe, globojo iš Kauno Žvyronų (Janonienė buvo Žvyronaitė) atvežtą Keilsonaitę. Ona ir Antanas Janoniai (po mirties), jų dukra Veronika Lėlienė ir sūnus Jonas Janonis 2004 m.

rugsėjo 17 d. respublikos prezidento Valdo Adamkaus aktu buvo apdovanoti „Žūvančiųjų gelbėjimo kryžiumi“.

Likimas man buvo palankus. Prieš dešimt metų spėjau pakalbinti Joną Janonį (1922 – 2012). Jau sirguliavo, gyveno garbingo amžiaus žmonių globos namuose Vilniuje, bet atmintį turėjo puikią. Praėjus pro Norvaišius frontui, skirtingai nuo kitų vyrų, nesislapstė nuo mobilizacijos ir kaip pats sakė: „ne piemuo buvau, supratau, kad ir miške, ir fronte vienodai tyko giltinė. Išėjau ir grįžau gyvas. O mano kaimynai iš miškų nebegrižo“.

Jonas Janonis daug prisiminė, padėjo kaimo plane išdėstyti, kur kokia Norvaišių kaimo sodyba stovėjo, kaip jos metams bėgant nyko kartu su nulydimais į kapus jų šeimnininkais. Ilgai tyrinėjo kaimo gyventojų 1930 metų nuotrauką ir atkūrė didžiąją dalį ten įamžintų veidų.

Utenoje, Daukanto gatvėje gyvena kita Norvaišių kaimo šviesuolė Alma Gabrionytė. Metai ją sulenkė taip, kad žiūrėdama į pašnekovę turi atsisėsti. Bet išsaugojo fenomenalią atmintį, gyvybingumą, linksmumą. Kažkada ji buvo jauna ir graži. 1946 metais baigė Salų žemės ūkio mokyklą. Kai buvo lipdomas Aukštaičio kolūkis, jos tėvelį Antaną Gabrionį paskyrė pirmuoju pirmininku, o ją, iš gyventojų suvartų galvijų fermos

nuketa į 4 psl.

Gimtojo kaimo atmintis ir išmintis

atketa iš 3 psl.

vedėja. Vėliau vargo laukininkystėje ir visoje apylinkėje garsėjo kaip šauniausia šeimininkė. Kur vestuvės, krikštytos, pakasynos šeimininkauti kviečiama tik Gabrionytė. Skaniai, išradingai, skoningai maistą paruoš, stalus papuoš, pakalbina svečius, pati šmaikštų žodelį pasakys. Ir dabar, jos dviejų kambarių butuke Utenoje švaru ir jauku, kiekvie-

nas buities daiktas sudėliotas, taip kad kuo mažiau vietos užimtu. Kai užrašinėju jos vaizdingus prisiminimus, neiškentęs paklausiau „miela Almute, kas gi taip gražiai tamstą prižiūri?“. O ji man: „ar aš laiko neturiu, ar aš noro neturiu, ar aš švariai apsirengti nesugebu? Tai kas, kad kambarys kaip kišenė, naktį jis man miegamasis, o dieną „salonas“. Atsistebėti negalėjau, - šitoje mažytėje, senatvės sulenktose moterytėje tiek gyvybingumo,

tiek šviesos, kad užtenka ir aplinkiniams. O laikas Almai Gabrionytei 2022 m. gegužyje iškukuos 94 gyvenimo metus.

Praeinu visą kaimą, pro mano brangius kaimynus: Genutę ir Joną Stanaičius, pro Rimutę ir Rimantą Budreikas, pro Genutę ir Rimantą Paškevičius ir sustoju kaimo gale prie Abukauskų trobos. Čia 1927 m. sausio 8 d. gimė Jonas Abukauskas, „Audros“ partizanų būrio vadas, 24 metus išbuvęs sovietiniuose Omsko, Taišeto, Mordovijos lageriuose, tačiau nesugniuždytas ir neatsisakęs

savo įsitikinimų, kad Lietuva turi būti laisva, be okupantų. Už tai prezidento Valdo Adamkaus aktu buvo apdovanotas Vyčio ordino Komandoro kryžiumi, „Partizanų šlovės I – jo laipsnio“ ordinu, 2019 m. sausio 13 d. Seimo išklmėse jam buvo įteikta Laisvės premija.

Nuo 1976 m. Jonas Abukauskas gyvena gretimame Remeikių kaime, globojamas Nijolės Abukauskaitės – Ubavičienės ir rūpestingos slaugės Levutės. Senatvė Jonui atėmė akių šviesą, bet neatėmė dvasinės ir fizinės stiprybės. Kai tik susitinkame, kalbos pasisuka į partizaninės kovos metus, prisimena visų savo būrio vyrų ir būrio ryšininkų pavardes. „Ne man to reikia, reikia ateinančioms kartoms, kad žinotų kokiomis aukomis buvo kovota už brangios Tėvynės laisvę“ – visada pabrėžia Jonas Abukauskas. 2022 m. sausio 8 d. sveikinti šio didvyriško vyro suvažiuos, sueis giminės, kaimynai - bus didelė šventė, garbingai pragyventi 95 metai.

Įžengiame į Naujuosius 2022 metus, vieniems jie bus džiaugšmingi, kitiems skausmingi, o man kaip visada pilni dvejonų – ar dar rasiu gimtojo Norvaišių kaimo senolius - neišsenkančius atminties šaltinius. Duok Dieve jiems stiprybės ir ilgaamžiškumo.

*Rašytojas, kraštotyrininkas
Vytautas Indrašiūnas
Nuotr. iš asmeninio archyvo*

Turtingas Užpalių bendruomenės ruduo

Bendruomenė Lietuvių kalbos žodyne apibrėžiama kaip istoriškai susiformavusi grupė žmonių, susijusių tarp

savęs gamybiniais santykiais ir/arba kolektyvas, kurį sieja bendri interesai. Perfrazuojant: Užpalių bendruomenė

neabejotinai istoriškai susiformavusi grupė žmonių, kuriuos sieja bendri interesai. O šios bendruomenės brandą ir susitelkimą parodo gausus jos narių įsitraukimas į bendruomenės veiklas. Apžvelgiant rudeninius Užpalių

bendruomenės renginius išskirtiniausi tie, kuriems reikėjo aktyvaus kiekvieno dalyvaujančio įsitraukimo. Tokiems renginiams ruošėsi ne tik jų organizatoriai, bet ir kiekvienas dalyvaujantis bendruomenės narys ar svečias. Tad koks gi buvo šis ruduo, telkiantis Užpalių bendruomenę?

Užpaličiai noriai mokosi ir keliauja. Kelionės, mokymai ir seminarai skirti bendruomenei gausiai lankomi ir visų laukiami. Tai neabejotinas Giedriaus ir Vidos įdirbis. Ne veltui pastarieji yra kultūros ir švietimo atstovai. Vos paskelbus planuojamas keliones, keliauninkų sąrašas užsipildo. Šį rudenį, pažymėdama totorių metus,

nuketa į 5psl.

Turtingas Užpalių bendruomenės rudenio

atketa iš 4 psl.

bendruomenė keliavo pažinti kitos bendruomenės gyvenimą. Maršrutas vedė į Keturiasdešimt totorių kaimą Vilniaus rajone. Mus maloniai priėmė šio kaimo bendruomenės pirmininkė. Kelionės metu buvo aplankyti Trakai ir Ukmergė. Klausytasi polifoninės muzikos Trakų pilies didžiojoje menėje.

Pats svarbiausias rudeninis bendruomenės renginys – Rudens lygiadienis ir Baltų vienybės diena. Tai – Užpalių renginių perlas, įtraukiantis labai įvairių interesų ir amžiaus grupių žmones. Gausėjantis užpaliečių turgaus dalyvių skaičius rodo, kad užpaliečiams smagu ne tik stebėti, bet ir dalyvauti. Užpalių aikštė pripildyta jaunų stiprių balsų. Geras pasirinkimas – pakviesti Utenos meno mokyklos vokalistus dalyvauti šventinėje programoje. Jaunųjų atlikėjų dalyvavimas renginiuose tampa Užpalių skiriamuoju ženklu. Miestelis didžiuojasi turintis savo roko grupę „Dark Light“, nacionaliniuose jaunųjų atlikėjų konkursuose laiminčią apdovanojimus. Visada mielas „Ašvienių fanų“ klubo narių dalyvavimas Rudens lygiadienio šventėje. Mažieji bendruomenės nariai pirmą kartą arklį paglosto ir karieta pasivažinėja tik šio klubo dėka.

Šį rudenį miestelyje pirmą kartą vyko Moliūgadienio šventė. Jaunieji dalyviai, jų tėveliai ir visi norintys skaptavo, virė, žaidė, ieškojo lobių, puošėsi ir vaišinosi naminiiais siaubo skanėstais. Tai pirmas jaunųjų bendruomenės narių renginys, skirtas šeimoms, kuris gali tapti gražia tradicija miesteliui. Šventės rezultatai dar savaitę džiugino miestelio gyventojus ir svečius skaptuotais moliūgais miestelio skvere.

Nuotr. iš bendruomenės archyvo

Kitas išskirtinis renginys, kuriame galėjo dalyvauti visi aktyviai prie bendruomenės veiklų prisidedantys nariai, buvo mokymai su lektoriaus psichologu, bendradarbiavimo konsultantu Ričardu Diržiu „Mokydamiesi ir dalindamiesi kuriame stiprią bendruomenę“. Iš tiesų svarbu, kad norintys kurti, organizuoti, prisidėti prie bendruomenės veiklų nariai mokėtų sutelkti bendruomenę, žinotų su kokiomis rizikomis gali tekti susidurti, mokėtų šias rizikas valdyti. Tai padeda bendruomenei augti ir apsaugo nuo perdegimo ir nusivylimų. Už mokymų idėją ir jos įgyvendinimą neabejotinas ačiū Užpalių bendruomenės pirmininkei. Stipraus lyderio požymis yra auginti kitus ir leisti augti kitiems lyderiams. Tikriausia čia ir slypi Užpalių bendruomenės sėkmė.

Adventinio vainiko pynimo edukacija Kamenyčioje buvo pati gražiausia visų rudeninių renginių ir veiklų tąsa. Į Kamenyčią gausiai rinkosi trijų kartų atstovai. Jausmas dalyvaujant buvo toks, lyg aplinkui šurmuliuotų didelė šeima, tarytum visi susirinko ne į svečius, o į namus, kai niekam nereikia skirstyti darbų. Visi žino ką reikia daryti, kad šalia esantiems būtų jauku, miela ir gera būti. Jaunieji bendruomenės nariai į bendruomenės veiklas įsijungė tik vasarą, o atrodo kad jie visada čia buvo, organizavo ir dalyvavo.

Bendruomenė kaip ir žmogus visada yra įdomus ir veiklus tol, kol turi planų. Užpalių bendruomenė jų turi labai daug, kad tik savaitgalių užtektų. Tad laukia tikrai nenuobodi žiema.

Diana Šlapšinskienė

Įsikūrė „Užpaliūkščio klubas“ - norime, kad Užpaliuose būtų gera gyventi

Pastarieji metai mums priminė, kokia svarbi yra bendruomenė. Mątydami gerąsias ne tik mūsų bendruomenės, bet ir kitų miestų, miestelių patirtis įvertinome, kad gyvenimas aktyvioje bendruomenėje leidžia patirti kūrybos, bendrystės, savitarpio pagal-

bos ir kitus džiaugsmus, kuriuos galime atrasti veikdami kartu.

Dažnai girdime apie mažėjantį jaunimo skaičių, senstančią visuomenę, kultūrinių veiklų stoką ir poreikį. Pasižvalę po Užpalių miestelį ir seniūniją matome besikuriančias jau-

nas šeimas, grįžtančius kraštiečius, veiklų išsiilgusius gyventojus. Šios situacijos įkvėpti, nutarėme įkurti „Užpaliūkščio klubą“ ir kartu vienyti šeimas, vaikus, tėvus, senelius, visus iniciatyvius gyventojus.

nuketa į 6 psl.

Knygų klubo skaitytojai renkasi bibliotekoje

„Biblioteka – tai žmogaus dvasinių vertybių lobynas“ (G. Leibnicas)

Antradienį Užpalių gimnazijos 6 klasės mokiniai per literatūros užklausinio skaitymo pamoką susitiko bibliotekoje. Jie aptarė perskaitytą I. Ežerinytės knygą „Skiriama Rivai“. Knygos aptarime dalyvavo Luko mama Tatjana Sirvydienė ir Jokūbo ir Kotrynos mama Neringa Šukienė. Mokiniai pristatė knygos veikėjus, diskutavo apie jų poelgius, juos vertino, buvo įdomu išklausti ir mamos nuomonę apie perskaitytą knygą. Bibliotekininkė Vida Juškenė su šeštokais aptarė Knygų klubo skaity-

tojų taisykles, siūlė patiems mokiniams jas papildyti. Knygų skaitytojai gavo ir kūrybinę užduotį sukurti Knygų klubo logotipą ir per dailės pamokas jį nupiešti. Mokytoja L. Rožienė pristatė Gintarės Adomaitytės knygą „Žaliojo namo

paslaptis“. Ši knyga 2015 metais tapo antrojo Nacionalinio vaikų literatūros konkurso antrosios premijos laimėtoja. Mokiniai ir mamos skaitė knygos ištraukas, stengėsi sužadinti norą išpauoti pagrindinės herojės istoriją. Ne paslaptis, kad jaunuosius skaitytojus labiausiai viliojo keksiukų kvapas, kuriuos iškepė Kotryna. Gimė mintis sukurti knygų skirtukų su skaniausiais receptais. Ačiū mamoms, kurios surado laiko skaityti kartu.

*Užpalių gimnazijos jaunieji
žurnalistai*

Nuotr. iš bibliotekos archyvo

Įsikūrė „Užpaliūkščio klubas“ - norime, kad Užpaliuose būtų gera gyventi

atketa iš 5 psl.

Miestelyje jau turime veikiančią aktyvią bendruomenę „Užpalėnų krivulė“, tad mažas „Užpaliūkščio klubas“, su naujomis idėjomis, naujais siekiais nori įsilieti į jau pradėtas veiklas. Juk kartu galime daugiau! Vieni su patirtimi, kiti su noru padaryti Užpalius patrauklia vieta ne tik čia gyvenantiems, bet ir besilankantiems.

„Užpaliūkščio klubo“ veikla prasidėjo visai netikėtai – rugsėjo mėnesį. Lygiadienio šventės metu susirentėme

frastruktūrą, kursime aplinką, kurioje būtų mums visiems gera gyventi.

Tąkart nė nenutuokėme, kad pavyks sutraukti didžiulį susidomėjimą. Pastarieji pirmi mėnesiai mums buvo ypač aktyvūs. Per šį laikotarpį kartu pavyko nuveikti išties nemažai. Ir tikrai neketiname sustoti.

Lapkričio pradžioje susibūrėme ir sukūrėme smagią „Moliūgiadienio šventę“. Jos metu pjaustėme moliūgus,

psichologu, bendradarbiavimo konsultantu Ričardu Diržiu. Mažais žingsneliais toliau mokėmės burti stiprią bendruomenę. Teorinių paskaitų ir praktinių užduočių metu pasikartojome stiprios komandos receptą ir išmokome bendruomenės vienijimo paslapčių. Mėnesio pabaigoje pasitikome adventinį laikotarpį susitikę Viktorijos Jovarienės „Kamenyčioje“. Čia kartu su lektore Violeta Buterlevičiene kūrėme adventinius vainikus.

Artimiausiu metu tikimės įtraukti vis daugiau užpaliėčių, pakviečiant kartu kurti ne tik šventes, jaukius pasisėdėjimus, bet ir tvarkyti Užpalių erdves, kad jos būtų patrauklesnės. Norime pranešti visiems, kad Užpaliuose – gera gyventi. Kviečiame visus mūsų veiklą sekti atviroje soc. tinklo Facebook grupėje „Užpaliūkščio klubas“, prisijungti, aktyviai dalyvauti veiklose ir jų iniciavime.

*Toma Skubieje, Indrė Zabulytė
Nuotr. iš bendruomenės archyvo*

žaismingą palapinę ir pranešėme apie naujai besikuriantį klubą. Prisijungti kvietėme visus – mažus ir didelius, skelbdami, kad kartu organizuosime įvairias veiklas, šventes, gerinsime in-

mažieji dalyviai ieškojo lobio, vaišiname vieni kitus šiuurpiais skanėstais ir miestelyje įkūrėme šviečiančių moliūgų parką.

Vieną lapkričio šeštadienio popietę praleidome kartu su lektoriumi

KANIŪKAI

Kaniūkai laukia švenčių

Žiemos pradžią ir adventą pasitikiame kaip ir priklausome su sniegu. Per keturias susikaupimo savaites ėjome į didžiulias metų šventes - Kalėdas.

gėrybių. Kaip sakoma save parodėm ir į kitus pasidairėm, pasidžiaugėm nuostabiai švente. Sekančią dieną skubėjome visi į Kaniūkus. Kaniūkų laisvalaikio sa-

Grįžkime trumpam į rudenį. Išskrido gandrai, juos palydėjom šv. Baltramiejaus gyvųjų amatų kermošiuje Jūžintuose. Tai buvo nuostabi, pilna šurmulių diena. Kerinčiomis spalvomis pasidabino ruduo, kviesdamas į Rudens Lygiadienio šventę. Tai diena, garsėjanti Užpalių miestelio turgumi. Užpalėnai ir svečiai, aplankę mūsų kiemelį "Kaniūkų ūlyčia" galėjo nusipirkti namuose keptų saldėsių, džiovintų baravykų ir kitokių

lėje svečiavosi Utenos kamerinis teatras pagal bendruomenių "Užpalėnų krivulė" ir Kaniūkų krašto bendrijos projektą. Utenos kamerinio teatro artistai suvaidino mums J.Vilkutaičio-Keturakio komediją "Amerika pirtyje", režisierius Š. Kunickas.

Laukiant Kalėdų stebuklo reikia ir pasipuošti. Padėjom papuošti kalėdinių žibintų parką Užpaliuose.

Suspindo žvakučių liepsnelėmis

egle Kaniūkuose. Ačiū padėjusiems papuošti mūsų kaimo gražuolę eglę, kuri džiugins mus visus per šventes. Ačiū visiems gyventojams už kaimo puošimą, gražių erdvių kūrimą savo kiemuose. Juk smagu pasigrožėti gražiu seną istoriją turinčiu kaimu.

Visi įsisupkime į namų jaukumą kaip į minkštą sniego skraistę ir laukime švenčių...

*Kaniūkų
krašto bendrijos pirmininkė
Aušrė Indrašienė
Nuotr. R. Abukauskienė*

VILUČIAI

Švenčių belaukiant...

Snieguotą ir baltą gruodžio 3 dienos penktadienį, nebijodami pusnynų, bibliotekos darbuotojos Ernestos Šlapelienės pakviesti, vilutiškiai rinkosi į bendruomenės salę, kur vyko edukacinė popietė „Švenčių belaukiant“. Bibliotekininkė Ernesta supažindino su Kūčių vakarienės patiekalais ir kūčių tradicijomis. Bendraujant ir pasakojant apie vaikystės kūčias, vieni kepė kūčiukus, kurie tapo dovanėlėmis bendruomenės senjorams. Kiti šventės dalyviai gamino sveikinimo atvirukus ir kalėdinius žibintus Užpalių kalėdiniam žibintų parkui. Kvapnios kavos puodelis ir bendrystė pripildė širdis šventės laukimo. Ačiū Elvyrai Baltakienei, Tatjanai Sirvydiennei, Laimutei Velutienei už kūčiukus, Aldonai ir Viliui Vaičiams už žibintų idėjas, Aušrai Vaičiutei už dizainerio konsultacijas, Ernestai Šlapelienei už bendrystės puoselėjimą. Gražaus šventės laukimo visiems.

*Vilutiškių bendrijos pirmininkė Nijolė Petrusevičienė
Nuotr. iš vilučių bendrijos archyvo*

Aš tikiu, kad kiekvienas gyvenimo įvykis yra jau suplanuotas iš anksto...

Dar mokyklos laikais, būdama penktoje klasėje, lankiau bibliotekinių būrelį. Pamenu, per ilgąsias pertraukas, lėkdavom pas bibliotekinę Onutę, kuri mums leisdavo pagal abėcėlę sudėti knygas į lentynas, jas išduoti skaitytojams. Šis darbas 11-12 metų vaikui atrodė svajonių darbas. Pradėjau svajoti – apie mažą, bet savo biblioteką.

Bėgant laikui mano svajonė pasitraukė į šalį. Sužinojau, kad Vilučių bibliotekoje, reikalingas darbuotojas - nudžiugau. Ir štai aš čia.

Pirmos dienos buvo neįtikios, nes nežinojau ko tikėtis. Man pasisekė, Vilutiškiai labai nuoširdūs žmonės.

Pirmus žingsnius padėjo žengti buvusi ilgametė šios bibliotekos darbuotoja Rima Vaičienė, jei galėjau skambinti bet kuriuo metu. Prabėgus penkiems mėnesiams po įsidarbinimo aš jaučiuosi jau sava, drąsiai galiu vadintis Vilučių bendruomenės dalimi. Kiekviena diena sulaukiu lankytojų, kurie ateina ne vien pasiimti spaudos ar knygos, bet ir pabendrauti. Kartais pokalbis užtrunka ir kelias valandas prie puodelio arbatos su dar šiltu obuoliu pyragu.

Aš labai viliuosi, kad šitas sunkus laikotarpis neleidžiantis žmonėms laisvai bendrauti greitai baigsis ir Vilučių biblioteka taps traukos centru, kuriame galės visi dažniau susitikti.

*Bibliotekininkė Ernesta Šlapelienė,
nuotr. autorės*

Lions aktyviausia pasaulinė filantropinė klubinė organizacija

Lions organizacijos šūkis – „Mes tarnaujame“. Lietuvoje yra trisdešimt penki klubai, kurių veiklą koordinuoja Lions asociacija. Kiekvienais metais vyksta Forumas, kurio metu dalinamasi

klubų patirtimi bei aptariamos pagrindinės veiklos kryptys. Tai įdomus, prasmingas renginys, kuriame pranešimus skaito žymūs visuomenės ir mokslo atstovai. Šiame forume inauguruojami

nauji klubų prezidentai, kurie prisiekia, kad savo veikla prisidės prie socialinių problemų sprendimo. Užpalių klubo prezidentė tapo Valerija Vaškeliene, kuri dabar ir apjungia bendraminčius naujoms veikloms. Darbų tikslas - padėti sergantiems, skurstantiems žmonėms bei sveikatos problemų turintiems vaikams. Prezidentė tiki, kad tik bendromis pastangomis, galime nuveikti prasmingus darbus. Klubas, vadovaujant naujai prezidentei, sėkmingai vykdo labdarinę veiklą ir remia tuos, kuriems reikalinga pagalba. Klubas

palaiko glaudų ryšį su Užpalių gimnazija, dalyvauja renginiuose ir ją materialiai paremia. Džiaugiamės mokyklos roko grupės muzikavimu. Reikiamoms priemonėms įsigyti, grupei paskyrėme du šimtus eurų. Užpalių gimnazijai padovanojom penkis šimtus medicininių kaukių. Klubas dalyvauja ir seniūnijos socialiniam gyvenime, pagamintas dekoratyvus žibintas, o šventinę nuotaiką, savo koncertu, kūrė klubo narys Dainuketa į 9 psl.

Lions aktyviausia pasaulinė filantropinė klubinė organizacija

atketa į iš 8 psl.

nus Maslauskas.

Pasaulinė Lions klubų asociacija, kuri yra Čikagoje, paskelbė tarptautinę Lions taikos plakatų konkursą, todėl pakvietėme Užpalių gimnazijos 5-7 klasių mokinius įsijungti į šį konkursą. Prezidentės ir dailės mokytojos pastangomis konkurso rezultatai nustebino savo minties brandumu, esamos temos pajautimo gilumu. Išrinkti trys geriausi plakatai: pirma vieta paskirta Emilijos Stanislovenaitės plakatui, o antrą ir trečią vietas pasidalijo seserys Aistė ir Viltė Adomaitytės. Šie darbai sulaukė ir prezidentės asmeninių piniginių prizų, kurie buvo įteikti įžiebiant kalėdinę eglutę. Tačiau svarbiausia yra tai, kad ekspertų komisija, kurią sudarė profesionalūs menininkai, Emilijos darbą įvertino kaip geriausią. Jis, vienintelis iš Lietuvos iškeliavo į Čikagą. Nugalėtojo laukia solidus prizas - penki tūkstančiai dole-

rių. Šis Emilijos plakatą vasario mėnesį dalyvaus Seime vykstančioje plakatų parodoje. Emilija, jos tėveliai ir dailės mokytoja bus pakviesti į LR seimą. Parodos iniciatorius Seimo narys, psichoterapeutas Linas Slušnys. Jis yra Vilniaus Liūtų klubo narys. Malonu žinoti, kad Užpalių krašte auga talentingi, kūrybingi vaikai, o jų gebėjimus pastebi ir ugdo kompetetingi mokyklos pedagogai.

Toliau vyksta bendradarbiavimas su dviem Norvegijos klubais. Spalio mėn. sulaukėme liūtų Einoro ir jo kolegų iš Eidsvoll. Jie atvežė labdarą, kuri buvo išdalyta seniūnijos žmonėms. Šiomet

Užpalių Lions klubui - dvidešimt metų. Nuveikta daug prasmingų darbų, suteikta daug paramos žmonėms. Didžiujamės ir džiaugiamės tuo, kad mūsų klubo veikla pozityviai yra vertinama Lions klubų asociacijos valdybos. Noriu padėkoti klubo nariams: prezidentei Valerijai Vaškelienei, viceprezidentei D. Valančiūnaitei, sekretoriui K. Šileikiui, E. Keraminui, L. Kondrašovienei, R. Maniūšiui, Br. Šliogeriui, V. Keraminui, Z. Mackevičienei, D. Maslauskui, V. Tamošiūnui, V. Vaškelienei, V. Riaubienei, A. Kukučiui, G. Indrašiui, D. Vitkūnienei, L. Jakštienei, D. Rakauskaitei.

Tegul, ateinantys 2022 metai, būna sėkmingi ir sveiki visiems Užpalių seniūnijos žmonėms, tegul jie būna brandūs naujais darbais, dosnūs asmenine laime, kupini atjautos ir gerumo.

*Užpalių Lions klubo steigėja,
iždininkė Nijolė Rimkevičienė*

Nuotr. iš klubo archyvo

Lidijos Galvanuskienės iniciatyva, bendruomenė pagaminamo puodelius, skirtus reklamuoti Užpalių kraštą. Piešinio autorius svėdasiškis, muziejininkas, upeivis Raimondas Guobis. Puodelių galite įsigyti parduotuvėje "Pauleta". Jo kaina 6 Eur. Du eurai patenka į bendruomenės sąskaitą.

Puodelį perki - bendruomenę remi.

Netekome žymaus kraštiečio

*Profesorius Bronius Vaškėlis
(1922-11-14 – 2021-09-03)*

Jungtinėse Amerikos Valstijose, Floridoje, eidamas 99 metus, 2021-09-03 mirė profesorius Bronius Vaškėlis – Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) garbės profesorius, buvęs universiteto rektorius.

Didžioji Broniaus Vaškėlio aktyvus gyvenimo dalis yra susijusi su darbu universitetuose: išėiviškuoju gyvenimo laikotarpiu – Šiaurės Amerikoje, o po Nepriklausomybės atkūrimo – Lietuvoje. Profesorius 1992 metais atvyko į Lietuvą ir čia dirbo bei realizavo daugelį savo idėjų Vytauto Didžiojo universitete.

B. Vaškėlis gimė 1922 m. lapkričio 14 d. Puodžių kaime, Užpalių valsčiuje, Utenos apskrityje. Mokėsi Užpaliuose, vėliau neakivaizdiniu būdu Kaune baigė progimnaziją. 1944 m. rudenį įstojo į Tėvynės apsaugos rinktinę, dalyvavo mūšyje su sovietų armija prie Sedos.

Pasitraukęs į Vokietiją, mokėsi Liubeko lietuvių gimnazijoje, ją 1947 m. baigė eksternu. Tais pačiais metais persikėlė gyventi į Kanadą, studijavo Toronto, vėliau JAV Pensilvanijos universitetuose. 1963 m. pradėjo dėstyti rusų literatūrą Lafayette College, 1966 m. tapo Užsienio kalbų fakulteto dekanu ir ėjo šias pareigas iki 1981 m. Nuo 1975 m. tapo profesoriumi. Vėliau Pasaulio lietuvių bendruomenei Čikagoje Iliojaus universitete įkūrus Lituanistikos katedrą, profesorius tapo pirmuoju šios katedros vedėju, juo buvo nuo 1984 iki pat 1992 metų, kada sugrįžo į Lietuvą, į Lietuvos ir išėivijos mokslininkų pastangomis atkurtąjį Vytauto Didžiojo universitetą. Jis buvo VDU atkuri-

amojo Senato (1989–1996) ir Senato (1996–2010) narys, 1992 m. tapo VDU Humanitarinių mokslų fakulteto dekanu, vėliau prorektoriumi, 1993–1996 m. buvo VDU rektoriumi, nuo 2009 m. – profesorius emeritas..

B. Vaškėlio mokslinė veikla yra susijusi su lietuvių literatūros tyrimais bei lietuvių išėivijos teatro istorijos geneze. Lietuviškuose leidiniuose, leistuose išėivijoje („Metmenys“, „Akiračiai“, „Lituanus“), savo straipsnius B. Vaškėlis pradėjo skelbti dar 1958 m., pateikdamas juose literatūros ir teatro istorijos tyrimus, sovietinio laikotarpio lietuvių literatūros objektyvius vertinimus.

B. Vaškėlio straipsniai apie tarpukario dramaturgiją, okupuotos Lietuvos literatūrą neprarado aktualumo: jo taiklios išvalgos, meninės vertės kriterijų prioritetas postulavimas prieš vienadienį ideologizavimą atkuria lietuvių literatūros vertybių hierarchiją. Lietuvių literatūros ir teatro tendencijas ir vertinimus pristatančius straipsnius

anglų kalba B. Vaškėlis yra skelbęs ir akademinėje amerikiečių spaudoje, yra vienas iš knygų „Baltic Drama“ (1981) autorių. Buvo „Lietuvių enciklopedijos“ autorius ir bendradarbis, vienas iš akademinio leidinio „Lietuvių egzodo literatūra. 1945–1990“ autorių. Lietuvoje buvo išleistos trys B. Vaškėlio knygos, skirtos lietuvių literatūros ir teatro tyrimams. Kaip leidinyje „Pasaulio lietuvis“ rašo prof. dr. Dalia Kuizininė „Savo straipsniuose apie lietuvių literatūrą B. Vaškėlis išryškina vakarietišką

objektyvųjį vertinimą, užpildo lietuvių literatūros istorijos spragas, pristatydamas svarbias lietuvių literatūros figūras bei asmenybes, pateikia struktūrinę, nuoseklią lietuvių literatūros kūrinių analizę. B. Vaškėlio literatūros ir teatro istorijos darbai, studijomis remiasi Lietuvos teatro istorikai, literatūrologai. Dabar sunku įsivaizduoti, kaip autoriui pavyko sutelkti tiek medžiagos ir atlikti šimtmečio lietuvių išėivijos teatro istorijos tyrimą, apimančią teatrinius sambūrius išėivijoje nuo 1889 metų, išryškinti svarbiausias šimto metų veiklos slinktis. Teko sudaryti visas tris profesoriaus Vaškėlio knygas, drauge su juo dirbti ir matyti ne tik didelį kruopštumą, atsakomybę, bet ir tai, kiek gali nuveikti vienas žmogus.“

Profesorius B. Vaškėlis savo vadovavimo universitetui metais ir vėliau palaikė itin glaudžius ryšius su išėivijos lietuviais, ieškojo mecenatų, telkė lėšas istorinių Katalikų teologijos fakulteto rūmų restauracijai, universiteto Svečių namų, naujų auditorijų įkūrimui. Tuo pačiu metu profesorius dėjo visas pas-

tangas, kad į tuometinį Vytauto Didžiojo universitetą atvyktų kuo daugiau dėstytojų iš užsienio, kad atkurtas VDU perimtų kuo daugiau vakarietiškų patirčių. Siekė, kad „universitetas taptų kultūros, švietimo ir humanistinės veiklos centru Kaune“.

Bronius Vaškėlis kartu su žmona Stase Vaškeliene aktyviai rėmė VDU humanitarinių mokslų plėtrą, prisidedamas prie doktorantų ir mokslininkų stažuotčių finansavimo. 2011 m.

Vytautas Indrašius

Iš spaudai rengiamos knygos „Pro nebesamus kaimų langus“ Provencijos šviesuolių Garunkščių dukrelės

Albina Garunkštytė (gim. 1934 01 17) buvo geriausia Užpalių vidurinės mokyklos mokinė pirmūnė, visuomenininkė, saviveiklininkė, mokyklos tautinių šokių šokėja. 1951 m. septyniolikos metų jau buvo Vilniaus Pedagoginio instituto studentė. Dvidešimt vienerių metų mergina su instituto baigimo diplomu, 1955 m. atvyko į Dusetų K. Būgos vidurinę mokyklą dėstyti prancūzų kalbos. Tai buvo pirmoji ir vienintelė Albinos darbovietė, kurioje su moksleiviais praleido 55 gyvenimo metus. Ir dabar gyvena Dusetose.

Albinos vyras **Jonas Čižas** (1929 – 1992) vietinis dusetiškis iš netolimo Didžiadvario kaimo, kurį gražiai aprašė Jeronimas Girčys knygelėje „Didžiadvaris“, 2000, psl. 21 – 23. Baigęs Dusetų vidurinę mokyklą, Jonas Čižas dirbo mašinų – traktorių stotyje, nuo 1950 m. Dusetų rajono Vykdomojo komiteto plano skyriuje. Dirbdamas baigė Buivydiškių žemės ūkio technikumą, po to Lietuvos Žemės ūkio akademiją ir įsigijo ekonomisto organizatoriaus specialybę. 1960 m. skiriamas Vasaknų žuvininkystės ūkio direktoriumi ir šiam ūkiui vadovavo net 30 metų. Buvo labai atsidavęs darbui, todėl pelnė daug vyriausybės, žuvininkystės valdybos, Visasąjunginio liaudies ūkio pasiekimų parodos Maskvoje medalių ir piniginių premijų, LMA Zoologijos ir parazitologijos instituto, bei kitų įstaigų apdovanojimų.

Albina ir Jonas Čižai užaugino dukrą Audronę ir sūnų Ramūną. **Dukra Audronė Trabutienė** (gim. 1959), studijavusi mediciną Vilniaus valstybiniame universitete, dirba gydytoja Vilniuje. **Sūnus Ramūnas Čižas** (gim. 1964), baigęs Lietuvos žemės ūkio akademiją, pasiliko Dusetose. Nuo tėvo ir senelių perėmė aludario paslaptis, įsteigė Dusetose visoje Lietuvoje žinomą „R. Čižo alinė“, kurio savito, nefiltruoto alaus paskanauti važiuoja iš visos Lietuvos ir užsienio. Į alų rūgimo metu deda ne cukrų, o savo prižiūrimų bitelių medų.

Ramūnas Čižas buvo kulinariinio paveldo Zarasų krašte pradininkas. Vasarą pas jį galima paskanauti stirnienos, elnienos, šernienos ir patiekalų iš laukinių paukščių. Ramūnas gamina ir pilsto alų, žmona Erika patiekia įvairiausių patiekalų, pagamintų iš stirnienos, elnienos, šernienos ir laukinių paukščių pagal senovinius lietuviškus receptus. Ramūnas kas metai rengia vėžių festivalį, kai susirinkę žmonės varžosi, kas greičiau ir švariau suvalgys virtus vėžius.

Zina Zinaida Garunkštytė (gim. 1938 07 06) baigusi Užpalių vidurinę mokyklą, 1956 – 1961 m. studijavo žurnalistiką Vilniaus valstybiniame universitete. „Nuo antro kurso pradėjau dirbti „Valstiečių laikraestyje“ ir dirbau visą gyvenimą iki 1989 m. Baigusi studijas dirbau laikraščio kultūros skyriuje, gau-

davau daugybę laiškų, prašydavo atvažiuoti pamatyti kaip gyvename. Išvažinėjau visą Lietuvą, po kolūkius, po fermas, tik į Žemaitiją nevažiavau, nes ne viską suprasdavau ką sako. Daug rašiau apie gerus žmones, užtardavau pirmininkų nepagrįstai spaudžiamus kolūkiečius, nevengiau pakritikuoti kolūkių partorgus. Kai Lietuvą užplūdo Sąjūdžio banga, dalyvavau sąjūdžio veikloje ir renginiuose. Jeigu aprašyčiau viską, didelė knyga išeitų, bet jėgų nebeturiu, sveikata silpsta. Po atliktos stuburo operacijos negaliu sėdėti, galiu tik stovėti ir gulėti. Tai kokia iš manęs rašytoja. Kai galėjau rašyti – nerašiau, pasišvenčiau anūkų auginimui. Turiu viena dukrą Vaidą Butvilienę (gim. 1965) ir tris jau suaugusius anūkus: Dominykas ir Greta jau baigė ekonomikos studijas, Nora – dar gimnazistė.

Mano vyras **Egidijus Baleišis** (1938 – 1983) taip pat žurnalistas, Panevėžio mokytojo sūnus. Susipažinome studijuodami, studentus veždavo į kolūkius. Baigėme universitetą kartu, nors jis mokėsi vienu kursu aukščiau. Metus praleido, buvo išvažiavęs dirbti į Zarasus. Baigęs dirbo laikraestyje „Gimtasis kraštas“, ELTA ir radijo komitete. Mirė staiga infarktu. Statėsi sodo namelį ir grįžtant namo nustojo plakusi vyro širdis. Dukra Vaidutė tais metais buvo abiturientė. Palaidotas Rokantiškių kapinėse“.

Netekome žymaus kraštiečio

atketa iš 10 psl.

Jis įsteigė vardinę savo stipendiją, kuri kiekvienais metais konkurso būdu skiriama trims VDU studentams. VDU bibliotekai profesorius padovanojo savo gausią biblioteką, o Lietuvių išėivijos institutui – archyvą.

B. Vaškėlis buvo idealistas, tikėjo galimybe daug nuveikti, sujungiant dvi lietuviško ir amerikietiško gyvenimo erdves. Kaip rašo „Pasaulio lietuvis“ dar 1995 m. viename iš interviu Bronius

Vaškėlis kalbėjo: „Tuo pačiu gyvenau ir tebegyvenu kažkokioje benamystės erdvėje: amerikiečiams esu europietis, o Lietuvoje – „amerikonas“. Nuo 2012 m. Bronius ir Stasė Vaškėliai persikėlė gyventi į JAV. Visiems, kurie drauge dirbo ar studijavo VDU, šie žmonės paliko neišdildomą įspūdį. Nepaprastas kuklumas, mecenatystė, liberalumas yra šios poros ir šeimos skiriamieji bruožai.

Man teko garbė bendrauti su prof. B. Vaškėliu Lietuvos universitetų rek-

torių konferencijoje 1994-1996 m. Prof. B. Vaškėlis 1993-1996 m. būdamas rektoriumi rūpinosi neseniai (1989 m.) atkurto Vytauto Didžiojo universiteto integracija į Lietuvos universitetinio mokslo sistemą, matydamas joje ne tik VDU, bet ir kitų universitetų vietą bei reikšmę stiprinant Lietuvos valstybę. Jis puikiai suprato, kad Lietuvai būtina turėti kaip galima daugiau gerai išsilavinusių ir išsimokslinusių žmonių, kurie galėtų sukurti aukštos kultūros valstybę su gerai išvystytomis gamybos technologijomis.

*Kraštienis, prof. Albinas Kusta
Nuotr. iš asmeninio archyvo*

Užpalių vaikų dienos centro veiklą 2021 metais apžvalga

Norėčiau apžvelgti Užpalių vaikų dienos centro veiklas besibaigiančiais metais. Dabar mes vadinamės Užpalių „Liūtų“ – „Lions“ klubo vaikų dienos centru, esame akredituota socialinės priežiūros paslaugas teikianti įstaiga, turime pastovų, nebe projektinį, finansavimą bent trejiems metams į priekį. Tai sąlygoja ir didesnę atsakomybę – tiek darbuotojų, tiek centro lankytojų vaikų bei jų tėvelių. Todėl su vaikų tėvais (globėjais) sudaromos sutartys, tėvai pastoviai informuojami apie planuojamas keliones, žygius, ki-

nepraleido progos aplankyti garsių Paneunės pilių, užkopti į kone visus pakeliui esančius piliakalnius. Ir septyniolikos kilometrų žygis pėsčiomis pelkėmis aplink Paršežerio ežerą iš pradžių atrode neįmanomas. Likome sužavėti Varniais, Telšiais. Jeigu pernai dzūkai pakerėjo savo nesavanaudiškumu, mokėjimu dalytis, tai žemaičiai Telšiuose – didžiule meile Žemaitijos praeičiai, svarbioms istorijos datoms. Tai bylojo begalė ženklų miesto gatvėse, o juos surasti padėjo sumanus gidas Vitalijus. Visiems patiko ir apsilan-

tizanų žeminėje. Įvairovės į vaikų dienos centro kasdienybę įnešė vadovo Giedriaus organizuojami žygiai, apsilankymai Viktorijos Jovarienės žirgyne.

Labai intensyviai ruošėmės per Rudens lygiadienį Užpaliuose vykstančiam turgeliui. Prigaminome spalvotų kvapnių muiiliukų ir žiauriai skanaus „tinginio“, todėl prekyba pavyko. Lapkričio mėnesį kitokių gražių dalykų vaikus mokė šaunioji Brigita: tai darbeliai iš modelino ir gamtinių medžiagų, adventinės dekoracijos. Taip pat su ja vaikai liejo žvakes, jas dekoravo, nes iš nenorinčio viešintis rėmėjo Užpalių vaikų dienos centras gavo dovanų didelį rinkinį žvakių gamybai reikalingų priemonių.

O mūsų Kalėdos prasidėjo lapkričio 17 dienos popietę, kai Utenos regiono Vietos veiklos grupės autobusas grupę vaikų nugabeno į „Aukšinio elnio slėnį“. Yra toks Utenos rajone, kur 130 hektarų plote laisvai ganosi keli šimtai elnių ir danielių, jie nėra baikštūs, todėl mes sužavėti stebėjome jų bandas pro autobuso langą. Vėliau sodyboje su Modestu gilinomės į aplinkinių vietovių amatus, su Agne kepėme picas, o su Aušra sukirpome ruošinius kalėdinėms kojinioms. Iki Kalėdų jos – jau vardinės – turėtų pasiekti mūsų vaikus. Jau pakeliui pas mus ir naujas ateinančių metų kalendorius, kurį labai atsakingai sudėliojo mūsų darbuotoja Ingrida.

Baigdama labai noriu palinkėti visiems kantrybės, supratimo, nuoširdaus bendravimo, gerų emocijų, sveikatos. Ačiū tariau Utenos rajono savivaldybei, VšĮ „Vaikų svajonės“, Norvegijos Ramedal ir Eidsvoll „Lions“ klubams, Utenos RVVG, prisidėjusiems prie įvairios ir turiningos mūsų veiklos.

*Užpalių vaikų dienos centro
darbuotoja Valerija Morkūnienė
Nuotr. iš asmeninio archyvo*

tas veiklas. Vertinami vaikų bendravimo, tolerancijos, emocijų valdymo įgūdžiai, jų bendruomeniškumas, darbas komandoje.

Karantino metu labai išpopuliarėjo Užpalių vaikų dienos centro Facebook puslapis, padėjęs nuotoliniu būdu užimti vaikus, pasidalinti informacija, įvairiomis naujienomis. Tačiau geriausi dalykai prasidėjo birželio mėnesį, kai vaikai betarpiškai susitiko trijų dienų stovykloje Žygeivių slėnyje. Daug vaikščiojimo pėsčiomis, maisto gaminimas ant laužo, sportiniai žaidimai, maudynės Šventojose ir nakvynės palapinėje, dar išvykos į Kupiškio rajoną ir prie Alaušo ežero Sudeikiuose – tarytum kompensacija už skyrium praleistus ilgus mėnesius. O rugpjūčio mėnesį mūsų nepailstantis vairuotojas rokiškėnas Egidijus jau gabeno keliauninkus link Žemaitijos. Pernai aplankius Dzūkiją, parūpo ir kitos Lietuvos vietos, juolab kad užsienis dėl pandemijos tapo nepasiekiamas. Nors beveik visos kelionės metu pliaupė, tikrai tiesiog žliaugė lietūs, mūsų vadovas Giedrius

kymas Šaltojo karo muziejuje, buvusioje raketų bazėje Plateliuose, bei pasivaikščiojimas po rezervatą. Grįždami namo apėjome garsųjį Kryžių kalną, Balsių malūną. Man teko jame lankytis prieš penkiolika metų, tai galėjau palyginti didžiulius pokyčius – atsirado naujų tvenkinių, tiltelių, pavėsinių, paminklų, muziejinių eksponatų.

Praejusi vasara buvo dosni ne tik išpūdžiais, bet ir rėmėjais. Centro darbuotoja Virginija, bendradarbiaudama su VšĮ „Vaikų svajonės“, labai praturtino mūsų sportinį-turistinį inventorių: gavome dovanų kamuolių, rakečių, didelę palapinę, du dviračius, šalttkrepšį, žaidimų stalą ir kt.

Kadangi šiuo metu Lietuvoje tapo madinga lankytis dvaruose, juose vykstančiose edukacijose, tai ir mes nebuvo išimtis. Aplankytos Salos Rokiškio rajone, Antazavė ir Antalieptė Zarasų rajone. Prie Antalieptės stovėjome ant didžiulių vamzdžių, kuriais įkalintas tekėjo mūsų Šventosios vanduo, pabuvojome atstatytoje par-

...Yra tavy gerumas

Gražų šventinį rytmetį Mokytojams dovanojo Užpalių gimnazijos mokiniai. Skambėjo Justino Marcinkevičiaus eilės, sklido švelni kanklių melodija... Mokytojus pasveikino Užpalių gimnazijos direktorius R. Žvirblis, Užpalių seniūnas

E. Keraminas. Mokiniai nominavo Metų mokytojus. Tik paskelbta nominacija iškart rado savo šeiminką. „Geležiniai nervai“ - Stasys Kirdeikis, „Lyderis“ – direktorius R. Žvirblis, „Vyturys“ – R. Gavenienė, mat ji anksčiausiai ateina į mo-

kyklą, „Naujų žodžių kūrėjas“ - Giedrius Indrašius už naujadarus „savagalviškas“, „savakojiškas“, „Moodle vergė“ – Aušra Karosienė, „Virtuvės šefė“ - Neringa Šukienė, „Griežtuolė“ – Ina Gutaravičienė... Neliko nei vieno mokytojo, kuris nebūtų nominuotas. Mokiniai, padedant mokytojais S. Leleivienei, sukūrė tiesiog meno kūrinius, kuriais ir buvo apdovanoti mokytojai. IV g klasės mokiniai mokytojams dovanojo saldžių dovanų, norėdami atpirkti padarytas ir dar būsimas nuodėmes, Medeina Maniušytė skyrė mokytojams dainą. Mokytojai šurmuliavo lyg mokiniai. Skubėjo fotografuotis mokyklos kieme krintant auksiniam lapų lietui...Ir buvo visai nešalta... Sušildė mokytojus mokinių ištartų žodžių prasmė ir šiluma. Diena prasidėjo gražiai.

Mokiniai nuoširdžiai dėkoja mokytojoms V. Rudokienei ir S. Leleivienei už pagalbą organizuojant renginį.

*Užpalių gimnazijos jaunieji
žurnalistai
Nuotr. iš gimnazijos archyvo*

Kalėdinių žvakių šviesa ir kvapas LITEXPO rūmuose

Gruodžio 11-ąją dieną LITEXPO kongresų ir parodų rūmuose įvyko tradicinė „Lietuvos Junior Achieve-

ment“ kalėdinė mugė. Joje mokomosios bendrovės pirmą kartą šiais mokslo metais pristatė savo sukurtas paslaugas ir produktus. Tarp 3000 mokinių dalyvavo ir mūsų Užpalių gimnazijos mokinių komanda „Kokosinė egzotika“. Komandą sudarė šaunūs mūsų gimnazijos devintojai: Beatrisė Vinokurova, Gabrielė Vilimaitė, Gabija Špokevičiūtė, Tautvydas Vaškelis ir Paulius Baravykas. Jus į LITEXPO rūmus palydėjo mokytoja Virginija Rudokienė. Mokiniai pagamino ekologiškas žvakes kokoso kevale. Mokiniai konsultavo kaimo turizmo „Širvynė“ savininkė Rasa Širvienė. Už konsultacijas ir patarimus mokiniai „Širvynės“ savininkei nuoširdžiai dėkoja. Kvepiančios kokosu žvakės – puiki kalėdinė dovana. Malonu, kad mokinių rankų darbo žvakės sulaukė susidomėjimo. Jie pardavė

75% produkcijos – ekologiškų ir netaršių žvakių. Žvakės ypatingos tuo, kad yra kokoso kevale. Pats vaškas taip pat ekologiškas (sojų vaškas). Lydydami jį mokiniai pylė ir eterinio kokosų aliejaus. Mokiniai džiaugėsi, kad praeidami žmonės aikčiojo: „ach, kaip kvepia kokosais...“. Mokiniai ne tik pardavinėjo savo produktą, bet ir atsakinėjo į pačius įvairiausias vertinimo komisijos klausimus apie idėją, finansus, reklamą, verslo galimybių plėtrą... Džiaugiamės mūsų jauniaisiais verslininkais, linkime jiems kūrybinės sėkmės.

*Užpalių gimnazijos jaunieji
žurnalistai
Nuotr. iš gimnazijos archyvo*

Tolerancijos miestas Užpalių gimnazijos mokinių akimis

Minėdami tarptautinę Tolerancijos dieną – lapkričio 16-ąją, Užpalių gimnazijos 5-12 klasių mokiniai per etikos ir dailės pamokas „statė“ savo įsivaizduojamus Gėrio ir Ramybės kupinus namus, nes šių metų Tolerancijos dienos simbolis – Tolerancijos miestas. Tolerancijos miestas gali būti tas, kuriame gyvename, tačiau gali būti kuriamas miestas, apie kurį svajojame, kuriame norėtume gyventi. Per etikos pamokas mokiniai diskutavo, ar mes gyvename tolerantiškoje visuomenėje, ko mums dar trūksta, kad tokia visuomenė galėtų būti... Tolerancija – tai pakantumas, mandagumas, pagarba kitiems, supratimas, kad kitas žmogus gali skirtis nuo mūsų, galiausiai – pripažinimas, kad kiekvienas turi teisę būti kitoks nei mes. Per dailės pamokas mokiniai sukūrė bendrą „Tolerancijos miesto“

kompoziciją. Piešti, aplikuoti, grafinėmis priemonėmis sukurti darbai byloja, kad esame labai skirtingi, bet galime susikalbėti ta pačia kūrybos kalba, būti pakantūs ir geri kitokiems. Mokiniai sukūrė gražų miestą, kuriame norėtų gyventi.

Gražų šventinį rytmetį Mokytojams dovanojo Užpalių gimnazijos mokiniai. Skambėjo Justino Marcinkevičiaus eilės, sklido švelni kanklių melodija... Mokytojus pasveikino Užpalių gimnazijos direktorius R. Žvirblis, Užpalių seniūnas E. Keraminas. Mokiniai nominavo Metų mokytojus. Tik paskelbta nominacija iškart rado savo šeiminką. „Geležiniai nervai“ - Stasys Kirdeikis, „Lyderis“ – direktorius R. Žvirblis, „Vyturys“ – R. Gavėnienė, mat ji anksčiausiai ateina į mokyklą, „Naujų žodžių kūrėjas“ - Giedrius Indrašius už naujadarus

„savagalviškas“, „savakojiškas“, „Moodle vergė“ – Aušra Karosienė, „Virtuvės šefė“ - Neringa Šukienė, „Griežtuolė“ – Ina Gutaravičienė... Neliko nei vieno mokytojo, kuris nebūtų nominuotas. Mokiniai, padedant mokytojui S. Leleivieni, sukūrė tiesiog meno kūrinius, kuriais ir buvo apdovanoti mokytojai. IV g klasės mokiniai mokytojams dovanojo saldžių dovanų, norėdami atpirkti padarytas ir dar būsimas nuodėmes, Medeina Maniūšytė skyrė mokytojams dainą. Mokytojai šurmuliavo lyg mokiniai. Skubėjo fotografuoti mokyklos kieme krintant auksiniam lapų lietu...Ir buvo visai nešalta... Sušildė mokytojus mokinių ištartų žodžių prasmė ir šiluma. Diena prasidėjo gražiai.

Mokiniai nuoširdžiai dėkoja mokytojams V. Rudokienei ir S. Leleivieni už pagalbą organizuojant renginį.

Užpalių gimnazijos jaunieji žurnalistai

Kviečiame Utenos rajono savivaldybės gyventojus pasinaudoti galimybe nemokamai ir saugiai sutvarkyti asbesto turinčias atliekas

Utenos rajono savivaldybės administracija pagal pasirašytą Dotacijos teikimo sutartį su Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra įgyvendina projektą, kuriuo vėl tęsiamas iš individualių gyventojų ir visuomeninės paskirties pastatų (toliau – atliekų turėtojas) nemokamas asbesto turinčių gaminių atliekų (toliau – asbesto atliekos) surinkimas apvažiavimo būdu, transportavimas ir saugus pašalinimas (toliau – asbesto surinkimo paslauga).

Utenos rajono savivaldybės administracija su UAB „Utenos komunalininkas“ pasirašė viešojo pirkimo „Asbesto turinčių gaminių atliekų surinkimas apvažiavimo būdu, transportavimas ir šalinimas“ sutartį. Jos vykdymo metu Utenos rajono savivaldybės teritorijoje planuojama nemokamai surinkti apie 47 tonas asbesto turinčių gaminių atliekų (toliau – asbesto atliekos) iš atliekų turėtojų.

Paslauga finansuojama Atliekų tvarkymo programos ir savivaldybės aplinkos apsaugos rėmimo specialiosios programos lėšomis. Asbesto atliekų

surinkimo paslauga bus teikiama iki š. m. lapkričio 1 d. arba surinkus sutartyje numatytą asbesto atliekų kiekį.

Utenos rajono savivaldybės gyventojus kviečiame pasinaudoti suteikta galimybe nemokamai ir saugiai sutvarkyti asbesto turinčias atliekas. Gyventojai, norintys pasinaudoti šia galimybe, turi registruotis UAB „Utenos komunalininkas“ tel. (8 389) 63 800 (spausiti 4) arba el. paštu info@utenoskom.lt ir pateikti šiuos duomenis:

- vardą, pavardę, gyvenamąją vietą (asbesto atliekų susidarymo vietą), preliminarų asbesto atliekų kiekį, kontaktus (telefoną ir el. pašta);

- asbesto atliekos iš jų susidarymo vietos (gyventojų nurodytos vietos) bus paimamos 1–3 savaitių laikotarpiu pranešus UAB „Utenos komunalininkas“ ankščiau nurodytu telefonu pagal sudarytą asbesto atliekų surinkimo–apvažiavimo grafiką, apie kurį gyventojai bus informuojami telefonu, taip pat UAB „Utenos komunalininkas“ informuos apie asbesto atliekų transportavimo (sandėliavimo/paruošimo perdavimui) sąlygas.

Sudaręs užsiregistravusių atliekų turėtojų surinkimo–apvažiavimo grafiką, UAB „Utenos komunalininkas“ informuos apie atliekų paėmimą iš gyventojų nurodytos vietos arba turinčius galimybę patiems nuvežti atliekas, nukreips gyventoją asbesto atliekas pristatyti į Utenos regioninio nepavojingų atliekų sąvartyną adresu Sąvartyno g. 5, Mockėnų k., Utenos r.

Perduodant UAB „Utenos komunalininkas“ ar pristatant asbesto atliekas į sąvartyną, reikės pateikti asmens dokumentą, taip pat užpildyti deklaraciją, kurioje reikia nurodyti asmens vardą,

nuketa į 15 psl.

Nuo gruodžio 1 d. keičiasi testavimas mobiliuose punktuose

Nuo gruodžio 1 d. keičiantis privalomo darbuotojų testavimo ir Galimybės paso išdavimo tvarkoms, mobiliuose punktuose nebebus atliekami greitieji antigeno testai. Asmenų, kurie greitajam antigeno testui atlikti mobiliuose punktuose yra užsiregistravę po gruodžio 1 d., registracijos bus atšaukiamos.

Privalomai testuotis turintiems asmenims tyrimai nebebus finansuojami valstybės biudžeto lėšomis, todėl jiems mobiliuose punktuose nebebus atliekami greitieji antigeno testai, o Galimybės pasą bus galima gauti tik turint neigiamą PGR tyrimo atsakymą.

Taip pat nuo gruodžio 1 d. mobiliuose punktuose nebebus tiriami asmenys, vykstantys į užsienį.

Nemokamai mobiliuose punktuose testuotis ir toliau galės nėščiosios ir asmenys, turintys medicininių kontraindikacijų skiepi, kartu pateikdami papildomus dokumentus (nėščiosios kortelę ar išrašą iš ESPBI IS dėl kontraindikacijų), jiems bus atliekami PGR tyrimai.

Be šių asmenų valstybės biudžeto lėšomis mobiliuose punktuose tyrimai ir toliau bus atliekami: simptomų turintiems asmenims, sąlytį turėjusiems

asmenims, asmenims prieš hospitalizaciją, iš užsienio grįžusiems asmenims, asmenims, gavusiems teigiamą greitąjo antigeno testo rezultatą, asmenims, kuriems rekomenduojama išsitiirti po aplinkos paviršių tyrimo.

SAM Spaudos tarnyba

Asmeninės pagalbos teikimo paslaugos neįgaliesiems

2021 m. rugsėjo mėn. Utenos rajono socialinių paslaugų centras pradeda teikti asmeninės pagalbos teikimo paslaugas.

Asmeninio asistento paslaugą gali gauti visi neįgalieji, neatsižvelgiant į amžių, negalios pobūdį ar sunkumą.

Minėtai paslaugai gauti pateikiamas nustatytos formos prašymas - paraiška, asmens tapatybę ir negalią patvirtinantys dokumentai, pažymos apie asmens gaunamas pajamas (jei tokių duomenų neturi savivaldybės administracija), pagal poreikį kiti dokumentai.

Pirmiausia socialinis darbuotojas įvertins asmeninės pagalbos asmeniui poreikį, nustatys paslaugos teikimo trukmę (valandų skaičių per dieną ir per mėnesį), veiklas, kuriose asmeniui reikia asmeninio asistento pagalbos. Po to bus priimamas sprendimas ir sudaroma paslaugos teikėjo ir paslaugos gavėjo sutartis.

Asmeninis asistentas, atsižvelgda-

mas į asmens poreikius ir galimybes:

- teiks pagalbą namuose ar viešojoje erdveje, skatindamas savarankiškumą;
- teiks individualią diskretišką pagalbą, susijusią su asmens higiena (padės apsirengti, nusiprausti, nusimaudyti, pasinaudoti tualetu ir kt.);
- palydės asmenį į sveikatos priežiūros ir kitas valstybės ar savivaldybės institucijas, įstaigas, organizacijas, užimtumo įstaigas, darbą, laisvalaikio praleidimo vietą ir kt.;
- teiks pagalbą maitinimosi procese (paruoš stalo įrankius, padės juos pakelti ir palaikyti valgymo metu, planuoti mitybą ir kt.).

Svarbiausias asmeninio asistento uždavinys – ne atlikti veiksmus už neįgalųjų, o atlikti kartu su juo.

Jeigu neįgaliojo pajamos yra mažesnės negu 256 eurai per mėnesį, paslauga teikiama nemokamai. Jeigu pajamos

didesnės, asmuo turėtų sumokėti nuo 5 proc. iki 20 proc. gaunamų pajamų.

Utenos rajone asmeninio asistento paslaugas teikia Utenos rajono socialinių paslaugų centras, t. y. šio centro paskirtas socialinis darbuotojas. Paslaugas gali teikti ir asmens su negalia nurodytas žmogus, turintis individualios veiklos pažymą. Bet šis žmogus su neįgalioju negali būti susijęs artimais giminystės ryšiais. Asmeninis asistentas, prieš pradėdamas teikti pagalbą, turi būti išklauses įžanginius individualios priežiūros personalo mokymus, jeigu nėra įgijęs socialinio darbuotojo padėjėjo, lankomosios priežiūros ar asmeninio asistento kvalifikacijos.

Utenos rajono gyventojai, norintys, kad jiems būtų teikiama asmeninės pagalbos paslauga, kviečiami jau dabar kreiptis į Socialinių reikalų ir sveikatos apsaugos skyrių, 111 kab. tel. Nr. 8 389 64045 arba el. paštu akvile.ragauskiene@utena.lt.

Kviečiame Utenos rajono savivaldybės gyventojus pasinaudoti galimybe nemokamai ir saugiai sutvarkyti asbesto turinčias atliekas

atketa iš 10 psl.

pavarde, gyvenamąją vietą (adresą), atliekų susidarymo vietą. Atkreiptame dėmesį, kad atliekų turėtojas privalės patvirtinti parašu, kad asbesto atliekų tvarkymas nėra susijęs su prašomu ar paskirtu finansavimu, panaudojant valstybės ar savivaldybių biudžetų ar išteklių, ES Struk-

tūrinės paramos ar kitų fondų bei programų lėšomis finansuojamais projektais.

Kilus klausimams teirautis Utenos rajono savivaldybės administracijos Aplinkos apsaugos saugos skyriuje tel. (8 389) 43 520, (8 389) 61 609.

Utenos rajono gyventojai, nesinaudojantys anksčiau aprašyta galimybe, gali

saugiai pašalinti asbesto atliekas, pristatydami jas į Atliekų priėmimo ir laikino saugojimo aikštelę, esančią prie Utenos regioninio nepavojingų atliekų sąvartyno (Sąvartyno g. 5, Mockėnų k., Utenos rajonas). Vienas Utenos rajono gyventojas nemokamai gali perduoti 200 kg atliekų turinčių asbesto per metus.

www.utena.lt

Užpalių bendruomenės įvykiai

Rugsėjo 1 d. Mokslo metų Užpalių gimnazijoje pradžia. Po pirmos pamokos atidaryta 6 klasės mokinių Viltės Adomaitytės ir Kotrynos Šukytės kūrybos darbų paroda Užpalių bibliotekoje "Kai vasara nuspalvina sapnus". Paroda veikė iki rugsėjo paroda veikė iki rugsėjo 30 d.

Rugsėjo 18 d. Užpalių miestelio aikštėje švenčiamas lygiadienis – Baltų vienybės dienas. Šventėje koncertavo Utenos rajono Neįgaliųjų draugijos kapela, Utenos meno mokyklos mokiniai, Baisiogalos kultūros centro folkloro ansamblio „Dainoriai“. Į nuotaikingas sportines estafetes vaikus ir ne tik vaikus kvietė klubo „4 x 4 Purvini ratai“ nariai. Kūrybines edukacijas organizavo Violeta Buterlevičienė. Smagiai pažaisiti kvietė Užpalių Lions klubas, vaikų dienos centras ir Žygeivių slėnis, Užpalių gimnazijos mokinių parlamentas. Įdomias veiklas siūlė JK "Ašvienių fanai". Į savo kiemelius užėiti kvietė užpaliėčių rudeninis turgus.

Rugsėjo 19 d. Užpalių Švč. Trejybės bažnyčioje vyko XXV Aukštaitijos vargonų muzikos festivalio koncertas. Užpaliėčiams ir miestelio svečiams koncertavo operos solistas Vladimiras Prudnikovas (bosas), Robertas Beinaris (obojus), Gediminas Kviklys (vargonai).

Rugsėjo 19 d. Kaniūkų laisvalaikio salėje buvo parodytas Utenos kamerinio teatro spektaklis J. Vilkutaičio-Keturakio komedija "Amerika pirtyje".

Rugsėjo 24 d. Užpalių bibliotekoje įvyko susitikimas - mokymai su sodininku, bitininku Algirdu Amšiejumi.

Spalio 5 d. Užpalių bibliotekoje atidaryta Užpalių gimnazijos 8 kl. mokinės Vakarės Jurelytės kūrybinių darbų paroda. Paroda veikė iki spalio 29 d.

Spalio 14–31 d. 15-asis tarptautinis dokumentinių filmų festivalis „Nepatogus kinas“ rodomas Užpalių bibliotekos lankytojams.

Spalio 20 d. Užpalių bibliotekoje vyko Užpalių gimnazijos 6 klasės mokinės Kotrynos Šukytės fotografijos darbų par-

oda "Surask juos visus".

Spalio 24 d. Užpalių bendruomenės ekskursija „Totorių keliais su polifonine improvizacija“. Aplankyta Keturiasdešimt totorių kaimas (Vilniaus r.), Trakai, Ukmergė. Dalyvauta Lietuvos nacionalinės filharmonijos koncerte Trakų salos pillyje „Ant sidabro tilto“

Spalio 30 d. Moliūgadienis Užpaliuose. Jaunieji Užpaliėnai, kartu su suaugusiais, Skaidrės Žilienės vadovujami išpjaustė moliūgus, kuriais papuošė Užpalių miestelio skverą. Renginio metu buvo žaidžiama, verdama moliūgienė, žiūrimas filmas Užpalių bibliotekoje.

Lapkričio 20 d. Įgyvendinant Utenos regiono VVG projektą „Mokydamiesi ir dalindamiesi kuriame stiprią bendruomenę“ Užpalių bendruomenės nariai kartu su lektoriumi psichologu, bendradarbiavimo konsultantu Ričardu Diržiu mokėsi kurta stiprią bendruomenę.

Lapkričio 23 d. ekskursija po Panevėžio r. Liūdinių kultūros centre veikiančią parodą Gamtos stichijos. Paroda įkvėpė kūrybiniais potyriams "Gero skonio" klubo moteris ir joms prijauciančias. Grįžtant aplankytas kalėdinių žaislų muziejus Miežiškiuose.

Lapkričio 27 d. Įgyvendinant Utenos regiono VVG projektą „Mokydamiesi ir dalindamiesi kuriame stiprią bendruomenę“ Adventinio vainiko pynimo edukacija Kamenyčioje. Edukaciją vedė lektorė Violeta Buterlevičienė. Sausainius dekoruoti mokė Tatjana Sirvydienė. Susirinkusiems grojo Tajus Skubiejus.

Gruodžio 10 d. Gražiai pentadienį sužibo Užpaliai, pasipuošę puikia eglute ir dailiais žibintais, kurie kiekvienam ieškančiam tamsoje nušvies kelią. Kalėdinės miestelio eglės įžiebimo šventė ir kalėdinio Žibintų parko atidarymas

Gruodžio 15 d. Įgyvendinant Utenos regiono VVG projektą „Mokydamiesi ir dalindamiesi kuriame stiprią bendruomenę“ vyko kūrybinis užsiėmimas.

MIELI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJAI

Jūs galite būti ne tik laikraščio „Už palių“ prenumeratoriai, bet ir straipsnių ir informacijos autoriai. Jeigu Jūs ar Jūsų kaimynas esate kūrybingi, išradingi ir norite pasidalinti su visais – rašykite į laikraštėlį. Nenorite rašyti, o norite dalintis skambinkite žemiau nurodytą telefoną, susisieksime su Jumis ir padėsime pasidalinti nuostabia Jūsų žinute.

Kviečiame PRENUMERUOTI LAIKRAŠTĮ Už palių, kuris bus leidžiamas vieną kartą per ketvirtį.

Užsiprenumeruoti galite Užpalių bibliotekoje – pas **Vidą Juškienę** arba **tel. 8 614 52411**

PRENUMERUOKITE IR SKAITYKITE.

PRENUMERATOS KAINA 2022 M. -10 EUR. IŠLEISIME KALENDORIŲ.

Dalinkitės naujienomis, skelbkite įvykius ir būkime kartu!